

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передполуд.
Рухомістю не заступається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 4.20 зл.
за границею:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750
м., Швейцарії 3 шв. фр.,
Мексикам 30 м. м., Ру-
мунії 150 лей, Радянській
зл. Австрії 750 ал. Замов-
лення впродовж 1 год.

**В спільні оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Видав. ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“

Начальний редактор д-р ДМИТРО ЛЕВИНСЬКИЙ

Громадське самоврядування.

Понад 3.500 громад на території східних „кресів“, себто на половині сучасно-державної польської території не має нормальних громадських установ, є позбавлені відповідальних громадських чинників. В 3.500 громадських колективах від 10-ти літ

безпеку, зняла крик про можливість втрати народового стану посідання і міністерство взяло навад свій розпорядок.

Тепер же компетентні й інші чинники заслонюються тим, що нема одного для цілої держави закону про самоврядування сільської й міської громади та ще слід підождати до її ухвалення сеймом. А тим часом у сеймі та справа товчється вже рік і не може вийти зі своїх первопочинів, рушити з мертвої точки. І хоч вже урядовий проєкт громадського самоврядування просто заперечує демократичні принципи, то й це ще не вистарчає чорній сотні.

В останніх часах почалися вступні бої за самоврядування сільських громад. Після довгих вагань справу міського самоврядування відсунено на задній план, щоб через вирішення сільської самоуправи створити прецедент і для міст.

Урядовий проєкт виборчої ординації до громад спирається на загальному, безпосередньому й тайному праві голосування при виключенні рівності й пропорційності. Замість цих двох нероздільних прикмет „пятихвостки“ виступає в урядовому проєкті замаринована плуральність. І ця плуральність є тією вісію, довкола якої обертається вся дискусія над законом про громадське самоврядування. Польські ліві партії і т. зв. національні меншости поборюють цей пережиток. За те правниця (народова, християнська і людова), всі польські консервативно-загребущі елементи за велику ціну обстоюють плуральність. „Пяст“ домагається додаткового голосу для тих, що платять якийсь безпосередній податок, бажаючи тим чином зрівноважити або й переважити вплив сільської бідноти. Християнська демократія домагається плуральності з погляду на цени віку і образування. Вишешполяки (З. Л. Н.) помічують плуральність в безконечність, вимагаючи додаткових голосів для тих, що вміють читати й писати по польськи, виборчим понад 30 літ життя, оплачуючим безпосередні громадські податки і тим, що в часі війни служили в польській армії. Очевидно, вишешпольські війми плуральності можна би продовжувати in infinitum, нпр. вимог додаткових голосів для тих, що належать до „організацій народових“, до „Кулка рольнічного“, що ходять до костьола, що в Галичині брали участь в останніх виборах до сейму і т. п.

Помінаємо крайню реакційність і доволіність чорносотенно-плуралістичних комбінацій, лишаємо без уваги заперечення основної демократичної вимоги: рівності, але не можемо поминути того, що всі ці комбінації мають на меті у привилеє і в ній польського елемента, розсіяного й насадженого на українській національній території. Реакційні й консервативні елементи вправляють ці вимоги тим, що — мовляв — є велика різниця між Подієм і Помор'ям, між конгресом

ПОЛІТИЧНЕ ВОГОЛОВУВАННЯ

за участі душі бл. п.

Меланії з Балицьких

ХАНДРИЦЬКОЇ

б. учительки „Річної Школи“
і слухачки філософії

померлої в разі 24. лютого ц. р. відбудеться в чет-ер дия 5. березня ц. р. в Преображенській церкві при вул. Княвській о год. 7.45, раго на яке запроше Вн. товаришок і товаришів Пакійної, сиваків і знайомих тяжким горем прибіга

РОДИНА.

кою і Галичиною, що тут, на схолі дикість, некультурність, аналіфабетизм, необразованість, а там на заході культура, цивілізація і т. п. Висновок з того такий, що треба при допомозі плуральності або навіть двох громадських законів (окремого для корінної Польщі або окремої для „кресів“) боронити культуру й цивілізацію перед заливом дикости й варварства.

Якже фактично представляється справа? Найкультурнішим країнами в сучасній Польщі є Галичина і Познанщина, дві країни, що входили в склад австрійської й німецької держави. Однак й тут бажко говорити нпр. про культурист Польків і некультурність Українців, бо загально відомо, що український селянин є значно культурніший від польського. Годиться зазначити, що австрійська статистика з р. 1900, зладжена Поляками, на кругло 4 мільйони аналіфабетів виказує 52 проц. аналіфабетів Поляків і 48 проц. неграмотних Українців. Можна сміло твердити, що в Галичині лишилося те саме відношення, а в найкращому для Поляків випадку наступило вирівнювання, не говорячи про вроджену інтелігенцію українського селянина. Щож торкається земель, що належали до Росії, то й тут українське селянство Волині, Холмищини, Підляшя й Полісся зовсім не уступає в культурному рівні польському селянству конгресівки, як його не перевищує. До тогож українське селянство Галичини, а в деякій мірі Волині (де перед війною вже сильно був розвинений кооперативний рух, який прецінь базується на вишому культурному рівні населення) довгі десятиліття культивувало громадське самоврядування, тоді як значна більшість польського хлєпства вдоволялася

опікою російської бюрократії. І чи супроти такого стану річей можна гнути терпелі про польську хлєпську культурист і українську некультурність?

Проект громадського самоврядування і дискусія над ним аказує тільки послідовність польонізаційної акції. І це є важко ствердити, бо проєкт про громадське самоврядування ще довгий час, що найменше в цьому сеймі, лишиться тільки проєктом з огляду на уклад сил.

У. С. Р. Р.

Голод.

На засіданні халківської губерніяльної комісії для допомоги голодуючим представили Воззачанського позавогом накоміт записки, що у Воззачанській повіті протягом місяця січня було 32 випадки голодної смерті. Селянство поштує вже третій місяць очікує урядової харчової допомоги, але все надаріж.

Постановою українського Раднаркому заборонено вивозити з Полтавщини, Київщини та Чернігівщини жито й пшеницю, як у зерні, так і в борошні. Заборона поширюється на державні, кооперативні й приватні організації.

Управління миколаївського, теодосійського та новоросійського елеваторів одержало з Москви наказ привізти поштуку збіжжя для закордонного вивозу, а натомість праступити до поштуки збіжжя для внутрішніх районів згідно з планом комісії Рикова.

Red. Czas „Dilo“ we Lwowie, Pr. 137.25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karnej orzeczł na wniosek Prokuratury przy ławie Sądzie, jako Trybunał Prasowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“, Nr. 43 (10.426) z dnia 25. II. 1925, w artykułach pod tytułem 1) „Bez poludy na oczach“ uster między słowami: „eksekutywność władzy...“ a: „wyjawilo fikwidacji, w tymże artykule uster między słowami: „buty inakże...“ a: „Za te wetykum, w tymże artykule uster między słowami: „rumskoj kurji...“ a: Takoj zderfitywist, w tymże artykule uster między słowami: „miescowo na szlennia...“ a: Czasami zdawałoj, w tymże artykule uster między słowami: „polskim epyskopem...“ a: Trionem brekakatolickym — tymże artykule uster między

dzey słowami: „bilorutskych zemlach, a: Tomu i radierawiera: znamiona zbrodni z § 634) ustawy karnej usnal dokonana w dniu 25. lutego 1925 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopiisma, by orzeczenie niniejsze umieszcil bezplatnie w najbliższym numerze i to na pierwkszej stronie. Niewykonalno tego nakazu pociaga za sobą następstwa przewidziane w § 21, ust. druk. z 17. grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 i z zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów dnia 27. lutego 1925 r. (Podpis notariusza)

3 проблем примирення та замирення.

Нові сенсаційні вістки.

У той час, коли держави на Сході Європи передають долю своїх непевних кордонів несподіванкам майбутності і згадують про небезпеки зв'язані з ними лише натяками, здебільшого таємно їх промовчуючи, західно-європейські держави неважно шукають порозуміння зі сходами, віруючи в доцільність якоїсь основної розмови. Англіська та французька преса, не згадуючи про журнали, веде неспинний діалог на тему примирення равблчих світоглядів та інтересів двох держав, яких спільна діяльність має стати основою європейського замирення.

Щаєво те, що паралельно з теоретичними, так сказати: академічно-принципальними питаннями, які є переповнені газетні передачі, що кілька днів виривають на сторінках преси наскрізь сенсаційні вістки про останні заходи, проекти та засоби подолання задуманої повоевої проблеми. Справа опорожнення німецьких територій, міжсоюзницькі договори, реформи женецького протоколу, гарантійний пакт — все це мало би бути притомом своєю розв'язку завдяки якомусь одному енергійному пускляку думки чи волі визначного дипломата чи публіциста. Німеччина — головний предмет журби союзних держав — літає, мов мячик, з рук Франції до Англії. Кожна з них хотіла би забезпечити собі рішучий вплив на дальший її розвиток і кожна розуміє цей вплив та розвиток інакше. Вся зміна дипломатії Німеччини грає на струні цього суперництва, користаючи з повної незасованості щодо напрямків супроти неї.

І ось одна з чергових сенсаційних вісток, які торкаються санаші ненормальної повоевої атмосфери. Англіський амбасадор у Парижі лорд Крю (Crewe) мав підчас останньої рбмови з Ерріо позитивні пропозиції щодо безпеки Франції. З огляду на те, що перед Німеччиною стоїть перспектива союзу з німцішньою чи завіршньою Росією та Японією, слід не допустити до цього. Розв'язкою мав би бути почврий союз між Англією, Францією, Німеччиною та Бельгією. На Рейні повстала би нейтральна держава, що піддавала би верхоній владі німецької держави, але була би вповні обезброєна і під контролею Ліги Націй. "Чикаго Трібюн", яка подає ці ін-

форматії, робить влучну увагу, що такий союз означав би позинення справи про безпеку Польщі на східних кордонах. Франція має перейти еволюцію поглядів у своїм становищі щодо Польщі, під впливом своєї преси, яка стверджує, що половина алочинів рєстроєваних у Франції належить до Польщі.

Ця нова англіська пропозиція мала вийти від англіського генерального штабу, замість проекту будування пристаней для безпеки англіського побережжя. До Союзу мала би приєднатися ще й Голландія. Повторена наші заїстка не є ні більше сенсаційна ні менше імовірна як інші до теперішніх проекти союзів. Вона є незвичайно характеристична для

ідеології англіської політики, яка хоче відмежувати свою участь у можливих європейських конфліктах, прийнявши лінію Рейну. Не треба думати, що для Англії б'ядажним є німецько-польський конфлікт і що вона збегіла би супроти нього повну неагальність. Вона хоче лише залишити собі повну свободу рішень, згідно з реальною ситуацією, якої нині не можна передбачити, і згідно з власним інтересами.

Як під такої дипломатичної обережності, що піддає в суміх кордоні новостворених держав на сході Європи, далеко до підписання солідарного акту оборони версальського договору! І як далеко до оборони умови мінімального миру та мінімальних умови розв'язку тих територій, на які кинули версальський договір відірвані шматки нашого народу!

Інтервенційні мрії і пляни.

Заходи російської еміграції. — Троцький-Чернов-Мілюков. — Демократична українська нація поиродним союзником радади — Герці Миколи Миколаєвича. — Пошуканка за союзниками. — Хмарні.

Недавно (в ч. 40, 41 і 43) помістили ми статі нашого близького й варшавського кореспондента про наші й плани російської, а подекуди й української еміграції, зв'язані з ітервенційним планом в СРСР. Бажачи зм'яцати ці голоси, містимо й статю О. Доєрєва, який знову в дерю нашому сайті проєставляє ці комбінації, а якщо й бачимо його об'єкту. І хоч не віддамо особливості ваги російським еміграційно-політичним комбінаціям, то застерігаємо собі право повесити ще до цього питання з огляду на українську справу. — Рєд.

Українська еміграція в Україні за рижською лінією мусять пазуватися з тими поважними ладаннями на майбутнє, які повстають у зв'язку з останніми заходами московської еміграції та їх "реальними" політичними прогибазми.

Московська демократія, сери і почасті казети Мілюковської групи орієнтуються на скору еволюцію політичної влади в СРСР при допомозі Троцького та його прихильників як в армії, так і серед компартії. Моїють вони про переходову комуністично-соціалістичну владу на чолі з Троцьким-Черновим і с.-д. меншевиками. Ширяться навіть чутки про утворення в близькому майбутньому ліво-соціалістичної Директорії "Третьої Росії", яка малаб урятувати Росію від неминучої реакції і реставрації монархії.

Останній, цілком певні, інформа-

ції свідчать про те, що послідовна "українізація" поєєнюється не тільки натиском національної боротьби як на Україні, так і на еміграції, але й іншими причинами. Большевики вважають, що в боротьбі

!! Весна !!

костюми

плащі

сукні

Станіслава Вронського Сини

Львів, пл. Маріїська ч. 10.

проти реакції найпевніше буде спертися на демократичну українську націю, серед якої нема сталих монархічних традицій, бо аріст реакції починає дошкулити сучасним волютарам СРСР. Большевики не лякаються акції московської демократії, яку вони навіть сподіваються використати для себе, як це зробили в 1917 році. Тепер вони пазуються поважно з акцією Миколи Миколаєвича, яка прийняла в останні часи виключно інтензивний характер.

Початок нового року пройшов у большевиків під знаком постійних тріпожних інформацій про діяльність агентів М. М. на Україні і в Москві, та про підготовку акції М. М. на еміграції. Гадиться додати, що старшина б. московської армії і деякі з української армії тут у Польщі одержали повідомлення про необхідність стати до війни по повому наказу. Московські кола в Польщі поведи енергійну агітацію серед української еміграції за приєднання до активної боротьби М. М. проти большевиків. М. М. увійшов так з зносини з деякими польськими і румунськими колами. Кажуть, що він погодився визнати сучасні кордони Польщі й Румунії за ціну допомоги йому в боротьбі проти большевиків під вищим керівництвом Англії. В Польщі М. М. викликав велике занепокоєння. Вшехполюки (ендеції) готові порозумітися з М. М., узажачи большевиків страшнішими ворогами, але польська демократія вважає М. М.-а більш небезпечним ворогом, ніж большевиків, з якими вже можна не рахуватися. Особливу тривогу викликають інформації з Росії та України про роботу агентів М. М.-а. Перед святами в Києві, Харкові, Москві та інших містах висішено плакати з портретом М. М.-а і підписом: "Вот кто спасет Россию". З джерел, які не викликають сумніву, відомо, що агенти М. М.-а таємно працюють в різних установах СРСР, займаючи єсом високі посади. Монархісти рахують і на те, що прихильники Троцького в армії є одночасно і прихильниками М. М.-а.

Для нас, Українців, дуже небезпечним і шкідливим є те, що М. М. найбільше своїх агентів тримає на Україні, яка має бути першим тереном воєнних подій. Ш агенти постійно бувають в Польщі для зв'язку з місцевими монархістичними організаціями. Говориться також, що ніби М. М. сподівастся розпочати боротьбу на відтинку Тираспіль — Одеса.

МИХАИЛО ПОСАЦЬКИЙ.

23 дні лодкою на морі.

Краса островів та Штокгольму.

Рано — це вже друга середина — почали помалу виривати з моря шведські шери. Але правдять їх краса показалася шойно пополуночі. Сонце все освічувало. Вітер сповняв. Вода блищала, як срібло. Що хвилини, праворуч, ліворуч, збоку, перед нами виривали з води найрізномордніші острови і кидали свою темну тінь на сріблиту воду. Там видко острів покритий якимсь темним бором, ясом, а в середній видні червона хата шведського рибалки, який певно місцями людей не бачить; там стирчить якийсь скелястий хребет поораний на поверхні тисячлітнім вітром і дощем: шліна в шліну входить, віри, прогалини, часом у них вода плює, яка там дісталася якоюсь шийкою з моря; там камінний кольсальний блок, наскрізь черволий, якби його хто штучно помалював, а до нього з боку причіплені якесь деревце, — Бог зна, на чім воно там тримається і на чім воно росте; там знов зелені приваблює, то такий острів, як мала грідка, покрита живильною зеленою травою; там високо вгору стирчать камінні шпиль, гострий як голка,

а на ньому якась птах, яка побачивши нас, злинула; там видко вода щось буркотить, якби яке джерело: це місце, де вистає підводна скеля, яка доходить лише до поверхні води; на ній видніє задалека знак у виді мілкі застромленої на довгий жердці, щоби туди не наблизитися.

І так все остріє за островом, скеля за скелею, блок за блоком, камінь за каменем, і то все на отвертій морі: щез нечувана річ! Ми не знали, на що перше дивитися, де заєртати очі; тільки на чімсь одним спочине око, зараз приходить щось інше, нове, ще цікавіше; майже не можна було найти відлику. А все таке дике, страшне, самітне, волочене всімхненним сонцем і нашими серцями.

Але, шанку ніяк-не перед нашим пролітником! Він спокійно і вміло рукою провадив нас туди і ливинив всім безбездічній місця.

Вночі з середина чотирьох, себто з 13. на 14. через довгий канал по річці Saltjöbaden ми ввійшли у пристань до Штокгольму.

У четвер рано ми ввійшли до чищення лодки, щоби якось запрєдентуватися приїждично перед тужим. Миж в столиці шведського королівства! Дамі ввійшли до шурвання підлоги в шалюні, на покладі, як мушкетер до тріпання порохів, то-що. Протягом кількох годин

лодка була вимита, вичесана, як ченна дитина. Незабавком прийшла рєвізія. По парі хвилин була скінчена. Нас запитали, як довго хочемо затриматися, відтак дали капітанові легітиміцію з дозволом на побут і рівночасно визначили нам нове місце на постілі. Н-м важко приходилося маневрувати вітрилами серед маси великих кораблів, які сюди позаджалися майже з цілого світа. Зуважали це студенти маринерської школи, в часі коло 15, які в синіх мундурах і в білих кашкетах веслували саме туди лодкою. Закинули нам лину і затягнули нас на призначене місце.

В Штокгольмі, званім Венецією півночі, було чим зайнятися, чим забавитися, розважити себе і було що оглядати. Уживали ми всіхких розривок і прикиностей, то групами, то поодинко. Я найбільше був у товаристві пані Тешнер, яка мала глибокий естетичний зміст.

Першого дня відвідав я свого знайомого в Штокгольмі, пана М. Він запропав мене до себе на ніч до своєї вілі, яка лежала далеко за містом на селі з чудовим видом на море. Ввечір прийняття наскрізь шведське: переважали солодощі. Навіть до винного ковтову з порічок вливали молоко. Признаю, що мені це не смакувало; заприміти це п. М. і непомітно перед своєю жінкою почав мене, щоби я їз, бо

це національна справа і господаря могла би образитися.

Вночі я не міг спати. Я як та ланк до колихання на лоді, що на сталім місці будилося що зміню.

П'ятниця та субота минули між іншим на мандрі по містечку і околиці, яка своєю красою та оригінальністю шукає собі рівні на світі. Ввечір проводили ми в ресторанах і каварнях. Сиріє почувство шведської музики: просто давня австрійська в синіх мундурах з блискучими гудиками. Довго, що по каварнях ходили тільки які добірніша публіка і в них дуже дорого. В каварні "Корольовскі опери" зів я обід а la carte і заплатив 10 шведських корон. А в лишне те, що коєч мусі, без збитків.

Найцікавіші річі до змичення в Штокгольмі це: Національний музей, Історичний музей, Планетарний музей, Корольовська палата (там і найкращі будови світа) ратуш, тяз. Ліндарський дім (Riddarhuset), Ліндарська цюков (Riddarhuset kyrkan), Корольовський сад (Kungliga garden), Hasselbacken і європейським містом, який у величезній парі в Скасен. Є це величезний парк з лас цілу Швецію, сабго жуть у лас цілу Швецію, ростили, кривали, собі звірята, ростили, кривали, сільські будови і широкорозлогіні околиці і часі (там Ліндара).

Опереткові володарі та їх союзники.

Залицання польської та російської реакції.

Зашуміла польська столиця, зашуміли і російські еміграційні преси! А чого зашуміли той шум та метушня? А ось з чого: бувши царський прем'єр міністрів (один з останніх) Трепов, наговорив відомому вшехпольському публіцистові багаторо про свою приязнь до Польщі. Трепові — подумайте — паж один з найбільших грабарів царського режиму, один з тих, що без пуття і без чести, купів з Распутіном, гнали в безодню династію Романових, гнали купів з чорносотенним „Союзом русского народа“ всі півдні б. імперії в страшні нещастя та руїну в ім'я? — вони самі не знали, в ім'я чого.

І ось одного такого класичного грабаря відкрив в Парижі Кораб-Кухарскі (відомий і нас з інтерв'ю з с. Юрі) та відсунув йому декілька дуже пікантні питання. Трепов, з приємним довіреного мужа вел. кн. Миколи Миколаєвича, як його називав Кухарскі, заговорив на сторінках зарпавської „Жичипосполітої“ авторитетно. Він монархіст, єв франко-російсько-польською політикою. Всупереч монархічній групі вел. кн. Кирила, теперішнього опереткового паря, він, Трепов і його однодумці не хочуть ніякої германіфікаційної політики. Вони її відкидають, бо хочуть остатись в Європі, а не зникати її. „Росія, Москалі — каже Трепов — можуть остатись в Європі тільки завдяки Польщі“. Бувши ступайка безвольного і непомірно вбогого духом царя Миколи II. хочє при допомозі Польщі спасати Європу перед германіфікаційним самодержав'ям (натяк на Кириловців, що опираються на німецьких монархістів і... Ватикан) і не тільки Європу, але й славянство. Якже його спасти? Польща буде вільною, Фінляндія буде вільною, а все инше, отже Литва, Естонія, Латвія будуть втілені до Росії вел. кн. Мик. Миколаєвича ну, і... Трепова. Східні Пруси поділять між себе Росія і Польща. Коли це станеться, то спа-

сється і Європа і славянство і... Польща та Росія.

Шукали польські „демоврати“ в П. П. С. російсько-польського зближення через Ченова, то чому не пошукати вшехпольським такою ж зближення через Трепова? Воно ж найбільше до нього вшехпольським входили в контакт з такими політиками як Трепов. Словом, усі польські політики від так давних літ до найбільш правих, останніми часами проявляють тесоту та ізнцію зближитися з російською еміграцією та приєднати для себе її симпатії на всякий випадок. Залицяються до та. за. третьої Росії в усіх її можливих майбутніх видах. Збереження за собою рижських кордонів і визнання тих кордонів тим третім, хто прийшов би по большевиках — ось мета того хитрого політичного залицання. Ним займаються не тільки політичні партії, але й державні чинники. Ось недавно на адміністраційній комісії польського союму відповідав представник міністерства внутрішніх справ на цікаву інтерпеляцію про вербунок до армії Врангеля на території східних воєвдів і нічого не відповів, але вербунок не заперечив. Врангель належить до тої самої групи, що й Трепов.

„Credo“ Трепова зробило вражіння не тільки на Поляків, але й на Москалів. Самі Миколаїші залякалися трепівського добросердя та пітизму для Польщі та її спасенної місії. „Вечернее Время“ тепер орган Миколаїшів під ред. Б. Суворина уважало за доцільне заняти теж становище до того трепівського „cred-a“, хоча воно й авторитетне, бо походить від довіреного вел. князя. Та в названому органі заговорив хтось ще авторитетніший, а дотична стаття носить нібито й офіційний характер. У ній трошки обрізали кола трепівського добросердя. Дотичне місце офіційної енуціяції звучить:

„Наші сусіди і помітні на заході інтересують питання: яку позицію займе будуча національна влада в Росії у відношенні до наших держав, що повстали в результаті війни: Польщі, Фінляндії, прибалтійських держав і Румуні.“

„Між ними державами і Росією існують далеко не однакові інтереси та дуже різні народні спільні справи. Входить в їх розгляд було би в сучасний мент наскрізь акцентувати увагу на те, що не значило би для нас вирішувати справи без господаря, який входить в російський народ.“

Так арівав висок Трепова миколаїський офіційоз і охолодив тим самим запал вшехпольців, з яким вони прийняли трепівське credo.

Не лишися позаду і „цар Кирило“. Він теж вважав за вкатане зареагувати на виступ Трепова. В органі кириловців „Родина“ появилася їх „credo“ в тій справі. Його суть заключається в таких словах:

„Ідея державної єдності слід поминати з ідеєю окремих націй. Та ідея для держави незначально вісню внутрішню єдність. Крім цього буде вона також юридичною підставою для реставрації монархії в Росії. Необхідно буде знайти національної єдності, необхідний буде мирний суддя в національних справах. Національну психологію значно легше примирити з династією Романових, чим з якоюбудь російською політичною думкою, бо династія стоїть понад партіями і національностями... Росія має стати відним державним союзом, сотвореним на російській державній території, об'єднаним без порушення поля його національності на самоозначення.“

Польська реакція не полюбила Кирила мабуть через те, що він одиникий у світі цар, що взяв собі не до серця, а для реклами такі високо-демократичні та проти-монархічні гасла як самоозначення. На лілі до польська реакція стоїть

значно ближче до Кирила ніж до Миколи Миколаєвича саме через те, що і вони і Кирило в однаковій мірі профанують великі гасла демократії, повертаючи їх для негідної, нещирої та нечесної автореклами.

„Правдивих притей“ німається в нешасті і хто винить себе таким притейом у справі відновлення національної Росії, той може спокійно пакувати на її призначення в майбутньому.“

Ці слова сказав на адресу Поляків та Фінляндців великий князь Микола Миколаєвич перед роком американо-польському журналістові і віддавши їм польська реакційна опінія тоді була неприхильно настроєна до вел. князя. Наведені слова дуже нагадували колишні „царські“ декларації Миколи II. і його ступайків, що ні його ні їх ніколи до нічого не зобов'язували. І тому дивно, що для польської реакції ністачив тепер усміх одного з давних царських прислужників стоячих близько до Миколи Миколаєвича, щоб до того останнього на тільки загоріти симпатіями, але й його піддержувати. І польська реакція і польська т. зв. лівиця заметушилися тепер у пошуках за такими російськими союзниками, які би бодай ілюзорично акцентували рижські гасниці. Тільки тріого за них веде їх до таких ризикових кроків та зближень проблематичної вартості як тут агадані. В. М.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на родня фортеця, це певний захист у добі нхолітталі!

Дописи.

М. Телесніє на Північ. „Жизнька вихрестка“ і „польський ксенодз“. В тій дній в містечку Тереснолі за Богом, недалеко від Берестя, має місце такий амадзис.

В містечку, як і повинно бути, є „straż ogniowa“, а по ній „kółko dramatyczne“. Для підтримання своїх каси „kółko“ од часу до часу дає вистіли, прилагоджені для того явись шпуну. Кожен наешті репертуар „kółka“ чергує в і місцеву людськість містечка, переважно жидівська, перестала бавити в „театрі“, то виникає думка дати публіці щось нове, чим можна було би зацікавити. За таке нове вбравно українську драму „Жидівка кахестка“. Своїми власними силами „kółko“ дати тієї пєси не могло, тому були заангажовані персонально деякі берестейські Українці.

Начте діло зачалось вилло малод. За чхис перед дечм вистави все було приготувано: одержано дозвіл влади, оголошено в містечку провалятися бієти... Аж нараз довідався про ті заходи „kółka“ місцевий тесетський ремісничий ксьондз. Наробив з того приводе страшенного алярму. Заборонив з амбуку місцевим римо-католикам йти на ті вистави „bo to niebezpieczne: każdy oddany przez was im głosem pójdzie na potę na waz. Tego mały, patriotyczny „ludzie“ też że chwyczą do m. Błogi, zżaki одержано дозвіл влади і шож? — одержує „odwołanie“ дозволу.

Всхнувшись з Білого з „odwołaniem“ за пахучою, ксьондз з розбленою усмішкою чекав прибуття українських аматорів, готувавши їм і „zdradziwemu kółku“ відповідний амадзис. А на всякий випадок змобілізував свою „roboćka“... Але надаремно, — „небезпечно“ минулася й так. Берестейські аматори, по приїзді потім до Тереснолі, ще на сцені довідались від представників „kółka“ про вчинений ксьондзою закат і шоби розв'язати його ксьондзівиділище, з першим же потігом залишили Тереснолі.

Суге-ізо... Потат тито румина... Так само тихо почулась з віддаленого потугу мелодійна українська пісня... А коли потім вже за станцією котівся бігом, то могутні акорди пісні ринили фінлянд розпалася далеко по ланях Північчч і ніби враз зі стінкою прикривали їх від того бжга, що залишилося позаду.

А ксьондз, відвернувшись, наглу небезпечу“ хви мала власти на Тереснолі, розбавив „roboćka“ і пішов... кхитітсь...

А з усюго того наших людей наука така, щоб не влязали з ніякими „мукажи“, які може терроризувати місцевий польський ксьондз, і не вставляли себе на дурно на сміх, а зорганізували власний драматичний кружок, який самостійно поборював би труднощі з боку офіц. влади і неофіційних бізюк, маючи сильне моральне оперття в масовій опінії.

19. II. 1925 р. Вестерпін.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Смерть през. Німеччини.

28. II. помер у Берліні президент Німеччини Еберт, не відсидівши притомності. 28-го мала кабінетна рада обговорити положення, спричинене смертю президента й рішити, чи кабіл. Лютер має дальше заступати президента чи райхстаг на основі 51. параграфу має рішити про напастство. Райхстаг збирається в понеділок. „Берл. Цтг. ам Мтот“ відомляє, що вибір нового президента на основі голосування всього населення держави мусітиме відбутися вже на протязі найближчих тижнів. Президента вибирає весь наріз на 7 літ.

През. Еберт уродився 1871 р. Як посол війшов до парламенту 1912 р., 1913. вибраний презс. соц. дем. партії, 1916. головою фракції того сторонництва. Дня 9. II. 1918 поклинало його на становище канцлера Німеччини і презс. ради нар. делегатів. През. Німеччини вибраний 11. II. 1919. Ріка мін. у порозумінні з рідною Еберта рішила, що тіло покійного похоронять у його родинному місті Гайдельберзі. Експортація тлінних останків із Берліна в середу, похорон у Гайдельберзі в четвер.

Нім. франц. порозуміння.

„Informacion“ відомляє, що набаром підлашуть німецько-француське порозуміння на 9 місяців. Німеччина признає Франції упривілежіння для більшости товарів. Німеччина одержує на час договору м. в. гарантію мінімальної тарифа для своїх найважливіших експортних артикулів до Франції.

Великий вибір у Фабомці.

В місцевості Нітерой біля Ріо де Жанейро експлуатували склади виховних матеріалів. Було 100 чоловік убитих, 600 тяжко й легше ранених, завалилося 3,000 домів.

Маркс і кронпрінц кандидатами на президента.

Н. фр. Пр. відомляє, що в респуб. колах уважають найвідповіднішим кандидатом на президента б. канцлера Марка. В першій головній стороництва голосуватимуть правдоподібно на своїх власних кандидатів, у 2-му ж голосуванні весь рес. блок, на виключаючи демократів, голосуватиме за Марком. Вибір послідує за 3 тижнів. Переважить вибір так, що вибраним уважатимуть кандидата, котий одержить абс. більшість. Колиб перший вибір не дав абс. більшости, другий відбудеться за 14 днів. При цьому рішатиме згідна більшість. Штресеманова партія, гітлерівці і народня партія висувують кандидатуру б. кронпрінца на президента Німеччини. Кандидатура ця може здобути багато голосів.

Фашистський інтернаціонал.

На засіданні великої фашистської ради в Римі рішили оснувати фашистський інтернаціонал, що зединить би нац. напсюки в різних краях. Приступлять до того інтернаціоналу м. н. Еспанія й Мадярщина й реакційні елементи Франції.

відгуки дня.

Клопіт з бузьком.

На щогорічній маскарад. „Вогни“ допустилися одна пні грубого нетакту. Підчас найбільшого розгону забав, коли на щогорічній щогорічній музичній душі з душею співалися, відійшла по сально перебрала за... бузька.

Між танцюючими і петрушчинками жками повстав немисловий переполох. За музич. і паняки кинулися в розгін і як мого швидко хоронилися від одику кола „мужів, наречених і синів“. В нішніх часах дожили і примусового забату такий переполох є доміс зрозумілий.

Зловидний бузько, перейшов повагом цілу салью, раз-у-раз грозичи котрісь із палі своїм небезпечним дзьобом. На хребті його таїлася табличка з написом „Поради Матерей“.

Комітет був у розсуді, бож кождому ясно, що поспішність, бузька за бам.

Таким чином знову на нашу батьківщину насуваються „хмари“. І хоч акція М. М-ва буде засуджена на невдачу, але всеж таки українське громадянство повинно бути поінформоване про різні комбінації наших ворогів та бути готове до відповідної одсічі ворожим заходам.

О. Доценко.

аів призначена є окрема велика саба парк, щоби там могли жити собі з своїми чередами), типи людей зі всіх шведських провінцій і також звичай та обичаї шведського народу, нині і в данийні.

Щоби на все оглянути, треба було очевидно більше часу, ніж ми його мали. Скрізь був я там перед віною. Яко мого заходив я на місце споминів ще раз у товаристві згаданої своєї знайомої. З будівель, історичних пам'яток, асакних культурних інституцій, як взагалі з краєвиду і характеру народа бе в очі зявся монументальність, повага, спокій, суворість і простота стилю, здоровля і сила, а при цьому запам'я і мезинхолойність.

З важким серцем подумали ми є суботу про поворот. Я мав всього ще два тижні „вільного“, а тут нас чекала ще довга, довга дорога і то не знати з якими пригодами. А я хотів кочке відвідати ще місто Wisbu, що лежить на острові Gotland.

В суботу ввечером, 16. серпня, попрощався я з панством М. а з дарунком від господині дому з гарною книжкою пішов я на лодку грохи відпочити й очунати з вражіння. Ранком, досвіта, ми мали виплисти в дальшу дорогу.

(Продовження буде.)

море добре впливати на їх здоров'я, хіба серед болячих, безлітних і добрих ситу-
ацій.

Одяг на ній у достойний віці, до якої
випадково приналежить нахилена пляма,
дістала спазми і доїд ще ліжиться в най-
більшій гігієнічності.

Шість, що на базі було присутніх кім-
нати лікарів, які дали боду мінімально
запорочку обо-очі перед нападками бу-
дів. Іх присутність багату починалася до
вільно настрою з безжовтого страху — на
звичайно нежизненні. Вісім затиш-
ливості, перебіли в неспроможності востан-
ню, що зникла під назою: „Galdenhamer“
обкинувшись в люду, якит. обітче стра-
шний, незвичайний пошул.

Ясно було, що забавка, яка пройшла під
зливою була не лишиться без відомому
серця сусильства.

Недогод предивилося чекати.
Два жіночі товариства відбули цілий
рай засідань, згодом напитувати зловчи-
ний поступок нагородженої жінки.

Обидва жінки мислени одностайні і спра-
вляли ствердження:

1. Пані Х. повила гідність жінки.
2. Образили святе почуття материнства.
3. На ній ще не кінець.
4. В найбільшій думці мають ці товариства
визнати ще такі постанови:
1. Відбрати пані буюмкові першу на-
городу за помилу (яку вона фактично
вистала) і перенести на фонд „Гітеса“.
2. Наказати поштові ректорії під
арештом якогось визначеного асета.
3. Заборонити наклеювати портрети
булаки на картках, образах і професій-
них книжках.
4. Визначити сталу комісію з жінок ви-
ше 50 літ до контролю масок на всіх ма-
сарадах.

Все те буде зовсім правдиво і спра-
ведливо. Але, одне мене журить: Воно
дасть приток до багатьох неспрозумілих, а
в кінці заклад масових балів.

Біт прошу собі ужити:

Хтось перебереться за „фасмана“ —
„Пістер“ образиться.

Хтось знову приїде як безвартісна ак-
ція — буде мати справу з „Земельним
Вангом“.

Третнього, що буде здавати мисливське-
го, засиржать до суду редактори за
образу чести.

А когось, хто не має в що вбратися і
приїде так — готові ще повісити.

І скажіть: за що?

Току апелюю до милосердя сердеш-
ливих обителів жіночих товариств:

Ряди публічного спокою не судити за
ствого своєї збудування товаришки.

Галактрон Чілка.

Р. В. Вище наведені факти не є виги-
ном, а сталися в 1923 році, у Львові, м-
сті, що належало відомостям в Європі, а
не в Африці як в Алі.

Хто досі не прислав ще подяки на
„Рідну Школу“ — зробити це негай-
но, бо явище не буде поміщений у
жодній подяці на „Рідну Школу“, який
Головна Управа УПТ-ва на днях скла-
дає по громаді і повітам і оголо-
сить у часописах. — Сенція „Рідна
Школа“ УПТ-ва, Ринок 10. II. пов.

НОВИНКИ.

— Віл П. Т. Передаватимуть нашого
запису, що передаватимуть його
щодня від 1. січня ц. р. і не
закінчають по кінці марта з пере-
дадлого, як таном нові, що пошлють
передадлогу за три місяці отримають
даром і оплати і-й том
Спогади Євгена Чикаленка — в пер-
шій половині березня (марта) цього
року.

— Інфлікція. Вчорашнє (46) число
„Діла“ опубліковано за шість уривків
передадлого статті п. н. „Навстріч існуван-
ню“ і одні новинарську увагу до шканд україн-
ських об'єктів ц. р.

— „Нові Лілі“ й „Газета Пованна“.
Хрусткіс. „Нові Лілі“ кількох коломи-
ських прилучилися ітаким же з кимось
Ольховим на волі, діждалось призна-
ти рекомендації з боку київської „Газети По-
ванна“. Інші ріш, що в той часовий
протектор приїзди у мінорному томі, що
„Нові Лілі“ виходять нерелюдно, ма-
бу не плато воно записки.

— Месові авшати та ревілії в Ро-
гатині. В доповідні новинки по грешт
Дир. А. Крушельницького, довідуючись:
Дир. 23. II. о год. 8. рано 13 поліція під
прошлом комісарія Галіца. Садівського
та інспектора місцевої поліції обидва
Людико української гімназії і розпочали
„шарудивати“. Перевели ревілію у кабінет
директора та у його приватний помеще-
нний. Ревілія тривала до год. 1. пово-
дчас ревілії авш коритари гімназії були
обидва поліція, які не впускули
учасників і учеників з клас навіть до місць
орешених 50. По скінченню ревілії авш-
тували Дир. Актора Крушельницького, я-
кий тільки перед тижнем приїзав до Ро-
гатина і у 12. год. в кінці відставили до

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакції не відповідає.

АДВОНАТ

Д-р Антін ЮРКЕВИЧ

веде намцелярію

В КУТАХ.

1402

1-3

чорний в Вережах. Рівночасно арешто-
вано дир. Повітового Союзу Кооператив
Портка Івана а канцелярії Союзу і в
асеті трьох жандармів герелено до
попільної станції та по згодним за-
держанню без неспроможності випустити на
волю. В ті самі дні перелетіли ревілії
у студ. Вас. Рогоби, упадника фільм
„Провісита“ Воя. Павловича та у його се-
стра. Також і сі сіл домість про назою
трусів і арешти селян. Причини цієї полі-
цейської напруги — окремим невідомі.

— Шевченківське свято у Львові захо-
дом українських товариств при ласкавій
співучасті. В. п. п. І. Шмирович-Скоп-
„Ришовой“ С. Федоренко, А. п. М. Го-
дського опенного сніла-а: сніл. Тов.
Львівський Боти і „Бандурист“ відбу-
ється в четвер для 12. марта ц. р. в сніл
Муз. Тов. ім. М. Лисенка.

— Култи української пісні й музики.
Т-во „Кобзар“ у Празі просить нас по-
містити слідуючу замітку: В червні 1923 р.
в Празі основано Т-во „Кобзар“, що має
меті плекання української пісні. В Пра-
зі і Подєбравах, при допомозі Т-ва, 50
осіб набуло бандури, захопились бажан-
ням вивчитися гри на бандурі. З січня
1924 р. Т-во розпочало в Празі курси гри
на бандурі, запросявши п. Ємня по про-
воду курсів; курси тривали 9 місяців; в-
дівувача було 20. Крім того задано в
Подєбравах фільм „Т-ва Кобзар“, де на
кошти фільм в лютому 1924 р. розпочались
теж курси гри на бандурі під проводом
п. Ємня; відвідувача було 12. Решта осіб,
що набули бандури, з ріжких причин не
хотіли на курси, але власними засобами
вчилися гри. По умові з п. Ємнем акції
навчання повинна була відбутись безплат-
на академія з запрошенням на неї широ-
ких кол українського і чеського грома-
дянства. Але п. Ємня за виступ на цій
академії зажадав гонорару 1000 кч. Т-во
не мало таких коштів, а головню — не
вимагання п. Ємня не відповідало закло-
ченій з ним умові, тому Т-во п. Ємню
1000 кч. не заплатило і академія не від-
булась. Але Т-во „Кобзар“ з приємністю
констатує, що мірно гоші не пропала, —
молоді бандуристи навіть утворили коб-
зарську капелю і концертують. Про го-
щевий стан діяльності Т-ва в Празі дає
відомості речий зят Навіційої Рали.
Т-во „Кобзар“ висловлює щирю подяку
своїм організаторам і особам, що зі свого
боку помогли справі Т-ва.

— Угориніон. В північній органі чесько-
го міністерства закорд. справ „Прагер
Прессе“, нахилом знову у рубриці „Sla-
vische Rundschau“ виділи „Україне“, де
поміщена довшя інформаційна замітка
д-ра К. Кузель про „изуковий рух на Рак.
Україні“ і дві замітки п. н.: „Ще про
бібліотектарство на Рак. Україні“ та „Шев-
ченківна“. Перед текстом наголошено ста-
тею виділи прегрива відбитка „Відаки“
М. Батоніа (журовит, з альбому „У-
країнські духи“, виданого в Липську 1924
року).

— Подорожіння пошти. Наслідком мі-
ністерського розпорядження піднесено
телеграфічну тарифу для класового обо-
роту з 8 на 10 сот. за слово.

— Компромітці політичної дефен-
сиви. Під таким заголовком повідомля-
ють польські газети про вилучення на
голю гр. Толля, якого незалежно арешто-
вано під закладом шпіомаку в користь Ні-
мечини. Співачу Толля релативісми сестри-
ч, як сестричине викінтити величезної шпіон-
ської організації; гр. Толля називає го-
рштом пілої організації. Так само в офі-
ційних конвульках згадувалось про нахіж
в помещенні гр. Толля цілої стирти
компромітційного матеріалу, як відомо-
вих плічів, фотографій і т. д. Випущення
на волю гр. Толля вказує на відому „вен-
ність“ політичної рефлексива, яка стала
причиною нової її компромітції.

— Радуйтеся податникам! Міністер-
ство фінансів протяже ласково населе-
ню Річноподатної, що в міс. березні
(жарті) п. р. мають бути вилучені такі по-
датки до слідуючих термінів: 1) перша
частина грунтового державного податку
до 15. березня; 2) містича галатта проми-
слового податку від обороту з попереднього
місяця до 15. березня; 3) промисловий
податок від обороту за II. півріччя 1924 р.
по який кажеться у платничих наказах
або поименних списках податників; 4) до-
ходовий податок від службових вживан-
вань, емеритур і т. д.; 5) усі податки, по-
до яких внаслідок податничих платничих
наказ.

— „Жарт“. Жаліється нам Анна Ільчук,
гримадника з Іспаса коту Коломні, на свій
клопін, який має з яким завязку одному
„жарту“ суди. Перед кількома місяцями
побила її, Анну Ільчук, 11. жарту ц. р., як то

значайко у нас на сніл буває... А побива
здорово, гримадика, так, що вона мусіла йти
до лікарів, який зі свого боку зробив на
брутального зата каюче дозвення. Цим
днем відбулася судово розправа; тема й
не хотіла йти на розправу, але прийшов
жандарм і повісив до суду. Зата звільни-
ла, та видавши умілюючий присуд суду
„мертвуса до якого з такими словами: „на
цей раз тебе суд ушлю, але на другий
раз, хлопче, знай, як бити: сокирою, по-
ризло“. Я зробив при цьому відловляний
гук суюко. „Я—нише Анна Ільчук—сту-
малася на ці слова і спитала суду: та як
же не так, промв плам ралит? А суду
відповів шє, що так“. По розправі пішла
коне до адвоката, але той внаслідок її, ка-
жучи, що не був лиш жарт. Ми теж так
думали, але фактом є, що біда жінка
— суди по її листі—не може йти з див-
ля, що не суду казати зата її власному
і зата і не тачиться зі ствах, щоб
дійсно зата не подалася на не сокирою,
покинувшись на авторитет суду. Чи не
можна би при „жартах“, виготовлюваних
з авторитетного місця, брати більше на
увагу оргіку т-х, а ким жартується?

— Оригінальні листи з Москви
дів'яської „Газети Поринної“. Редак-
тори „Газети Поринної“ (вона відомі з
перегом зі „Словом польським“ і „Га-
зетою Подзємною“ у віднесуванні всякої
нерзоти на адресу Українців) відзнача-
ються надзвичайним публіцистичним хис-
том спеціально в капижко організації
інформаційного апарату. В останньому
числі 1. березня ц. р. (ч. 7347) католіко
ни. п. н. „Жахливе адиччя молоді в
Рад. Росії“ дякують кореспонденту
Газети Пор., нал якою годю написаво
„Москва, в люті“, під кореспондентсью
є й підпис. Дивним дивом ця кореспон-

дентя відобільшя бучивально сподити
ся з текстом передадлого статті березня
свого „Руса“ п. н. „Деморалізатор“
(„Развратитель“), ч. 1285 з 24 лютого в. р.
Зміст „кореспондентсь“ безумовно ствер-
дний і точн, мабуть дотепний „засний
кореспондент“, який, мимомолом жахну-
сучи, з порівняння обох текстів само
визнає російською мовою, — отримав
непоганий гошовал...

— Док. Рудольф інвертаю сервіс-
ського аттенту. Вспіхи життя з несп-
пущанням імкн, місцевості і фактіє є
традиційна помилка шодальної газети.
На не спирається і славетна „Львівсь-
кай чорт“, і т. д. коректорський не-
догляд, та найчастіше винною є несп-
пущення редакторів, який ніколи просто
філічно не є аспіт стекити за кожним
своїм написанням словом, — ось джерело
всіх отих дупусів. Але факт на перешт
бути фактом, що такі „дупуси“ є яком
ажке писанні. І як теп- у вчорашній
„Х-ні“ з І. III. (ч. 2140) у змісті одні
істор.-політ. і маленької книжки, що займа-
ється ревіліями злочасної події вби-
ства Фелікса Фердинанда у Сарасі 26.
лютого 1914 р. жєртвою аттенту фігура
підлий час — архімак Рудольф!

Під жєрмою швайцарських сил

виконус прецізно направу годинників

По стінні годинничим посилаю до хати.

Телеф. 1881. Телеф. 1881.

Г. ГУТТЕРМАН

1454 СИНКУСЬКА 14. 2-3

Костюми

Костюми

Костюми

на сплати

Станіслава Вронського Сина, Львів, пл. Марійська ч. 10.

ОПОВІСТКИ.

Квартет Львівського Музичного
Тов-а ім. М. Лисенка, під арт. прово-
дом Олени Шляпакіної.

Понеділок 2. III. м. Товмач.
Вівторок 3. III. м. Станіславів.
Середа 4. III. м. Ревежани.
Четвер 5. III. м. Рогатин.
П'ятниця 6. III. м. Ходорів. 1490 2-5

Український Нащдипрячський хоз

Д. Катм:

У вівторок 3. III. м. Коломиж. 1230 29-2
Значний Загальний Збори колп. „Ст-
дентська Сампльоні“ у Львові, відбу-
ється для 15. березня 1925 п. о год. 2. попл.
в люкській Академічній Дому мв. Спінсь-
кого 21. Поповом напад оголошений у
Господарсько Колп. Часовиш п. о. з д. ч.
25. лютого 1925. — Лялі, дні 1. березня
1925. — Надіяра Рада. 1457 1-2

— Заходами Тов-а „Союз Українців“ у
Львові, починається 10. марта 1925 4-міс-
чний курс для існуєт рік на сета. Пред-
мети: шпї, шпїтї і моделювання суюко.
І біла, біхуаїтєрї і кооперація. Навча
буде відбуватися в розовудичних годинах.
Оплата 15 зр. в місяць. Згодується
належити особисті в Тов-і „Провісита“ Ри-
нок 10. II. пок. ввечерю „Союз Українців“
Львів, Ретовського 21. I. пр. — За „Союз
Українців“ О. Шевачович голова. Ст. Ма-
ричак секретар. 1456 1-2

XXV. Значний Загальний Збори Тов-а
„Союз-Батько“ відбується в суботу для
7. марта 1925 р. о год. 5. поплудня в
доміш Товаристві впр. вул. Рєсній ч. 20.
зі слідуючим делічим порядком: 1) Від-
читання протоколу з гострідних Загальних

Зборів. 2) Річні звіти з роботою в Товари-
стві за рік 1924. 3) Звіт провісній Комісії.
4) Зміна статута. 5) Доповнення мбїа
а) 4-ох членів Старшини. б) 4 заступників
в) 3-ох провідників ватаг. г) 3 членів про-
вірної Комісії. 6) Внесення і захати. В
разі неврахуваності прописаного статуту
числа членів, збори відбуваються одні
год. півнішє без огляду на число про-
важик. — М. Завчівський ар. голова. І.
Франко ар. справник. 1455 1-2

Дрібні оголошення.

ПРАКТИЧНИЙ існуєт розвідати
злібної учениці IV лікарем і уч-
ниці IV нормаль о. Показати ревілію
дівні. Уряд парох в Скарпі, статк. 1458 2-3
Скарпі.

ПОШУКУЮ сї дівчак з 500 зр. зов
зачкувати тує танки інтересу до
додонення до Адамівської під „Дас“ а
лучаючи на відповіть поточний жєтк. 1-3
1463

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Елегантні Пані Поєрі!

Знава фабрика наважків в Гол-
ЛІВА, Львів, пл. Стрілська 15. прот-
иде жєк сїлтан і кароліон до перероб-
ки по найвищійм загравничим модикам. На
замовлення виконують свої кароліонів
підзких штах. 1459 2-3

Нинішном У. П. Т. вийшла з друку багато ілюстрована книга

ДАР МОРСЬКОГО ЦАРЯ

З: ТОПЕПУСА перенлад Н. МАЛИЦЬКОЇ

Ціна 970 зол. Львів

1475 Головний Склад в книгарні УЛТ. Рєсній ч. 2-3

З друкарні Видавничої Спільн. „Діло“, Львів. Рєсній ч. 12

За редакцію відповідає О. Костин.